Schacktävlingen Rockaden Open

"Att pröva på livet som schackspelare"

Efter att ha ägnat många timmar åt att träna upp sonen med schackböcker, tips om schack på nätet och naturligtvis alla lektioner och turneringar som han deltagit i så blir man ganska nyfiken på hur det är att vara med själv på dessa turneringar.
I helgen (fre, lörd och sön) gick Rockaden Open och Baldur Teodor skulle såklart vara med och varför inte passa på att ställa upp på en tävling när jag ändå tänkt vara på plats? Jag kan ju lika gärna spela som bara sitta och vänta.

Tävlingen bestod av 8 ronder varav de tre första var på endast 45 minuters betänketid per spelare.
Jag är en extremt dålig förlorare så det var lite nervöst på torsdag då jag började ifrågasätta varför jag skall ge mig in i detta. Att analysera, lära ut osv är ju inte samma sak som att spela "på riktigt".

Turneringsdag 1 - 2011-08-05 - rond 1 - 3
På fredagen slog hjärtat extra mycket då första matchen skulle börja.
Med adrenalinet i full fart och med pulsen på max satte jag mig och pressade med all kraft fram bonden till e4.
Jag mötte en kille från tävlingsledningen i Västerås Schackklubb och kände nog att orutinen skulle fälla mig. Här kom också en ny erfarenhet som jag aldrig riktigt upplevt när jag spelat schack förut. I mittspelet så tänkte jag ut så många varianter att jag till slut gick vilse i dem och då jag tänkt i drygt 10 minuter glömde jag bort vilket drag som jag ansåg som bäst. Vad var det egentligen jag gett mig in i? Jag fick försöka gå lite mer spontant och inte djupdyka för mycket. Efter att nästan tappat matchen på tid lyckades jag ändå vinna. Lättat gick jag till cafeterian och tog en kopp kaffe och försökte få ner pulsen. Sedan var det ganska omgående dags för rond två. Jag kom in fel ganska omgående. Kanske var jag för självsäker sedan rond 1 och missade en kombination motståndaren gjorde och kände att jag inte hade motivation att spela vidare utan gav upp eftersom jag var rätt utmattad efter vinsten. Nu blev det såklart lång paus och då kunde jag åter samla mig till att sedan vinna ett jämt parti på tid. Kunde nästan lika gärna gått åt andra hållet då jag också tänkte lång tid och bara hade någon minut kvar själv i slutet.

Natten mellan fredag och lördag var full med Sxe5, 0-0, 7 raden, backrank, ryskt eller sicilianskt?

Turneringsdag 2 - 2011-08-06 - rond 4 - 6
Lördag morgon och mycket tankar och beundran över de som verkligen kan detta med schack. Att pressa hjärnan så till den milda grad, att hitta alla dessa kombinationer, offeringar och varianter för att få till det där avgörande. Imponerande!
Åter till medborgarhuset i Hägersten och dags för 3 partier till och nu 60 minuter + 30 minuter efter 30 drag. Långmatcher. Det passar en trög hjärna som min egen mycket bättre tänkte jag. Men vad händer då? Första matchen, klart övertag, leder med ett torn och skall i praktiken avgöra ganska lätt då jag kommer i tidsnöd och tappar till slut på detta. Match nr 2 på lördagen blev lite lättare och gav vinst medan sista matchen var rätt oviss då jag helt enkelt inte hade ork nog att göra ett seriöst parti. Jag gick på offensiven direkt i en bondeforcering för att förstöra kungens säkerhet i en gjord kortrockad. Ett roligt spel som egentligen var rätt idiotiskt med flera offringar för att få tryck på kungen och matt. Även detta parti slutade åter igen i tidsnöd och jag kunde inte avgöra utan gav upp i brist på material som jag själv offrat för att få till min ställning.

Då jag summerade de två första dagarna kunde jag konstatera att jag tydligen behöver mer tid på mig i matcherna och att jag kanske hade lite medgång dag 1 men väldigt mycket stolpe ut på dag 2.

Turneringsdag 3 - 2011-08-07 - rond 7 - 8
På söndagen vaknade jag med huvudvärk och fick peppa mig själv med att det bara var 2 ronder kvar. Trodde jag skulle starta som vit och ville prova på en liten specialöppning som jag studerat lite men då jag sedan kom på plats och såg lottningen så hade jag blivit tilldelad svart igen. Tappade klantigt en häst efter en gaffel efter bara ett 10 tal drag och försökte sedan spela snabbt för att se om jag kunde få in motståndaren i ett snabbt tempo för att han också skulle tappa bort sig men när jag märkte att han bara försökte satsa på att slå material jämt för att komma ner till slutspel med materialöverläge tappade jag lusten att fortsätta utan gav upp. Vart tog min motivation vägen? Nu gick mer kraft åt att hålla huvudvärken borta.

Drack mängder med kaffe och mängder med vatten i hopp om att huvudet skulle bli bättre. Var det vädret ute som spelade mitt huvud ett spratt eller var det rent av den psykologiska pressen och oron att bli besegrad som skapade huvudvärken? Är det så här de har det? Man blir ju aldrig lika glad av att vinna ett parti som man blir ledsen av att förlora ett.
I sista matchen föll lotten på en välbekant spelare som Baldur Teodor känner mycket väl. Lite synd eftersom det inte fanns någon
större glädje att kämpa för vinst mot just denna person. Hade hellre velat möta någon obekant, inte någon av Teodors schackkompisar. Nu spelade jag dock bra till en början och ledde ganska snabbt med ett par bönder och hade mycket bättre ställning inför det kommande slutspelet. Sedan såg jag i ögonvrån att min son vinner sitt parti lite överraskande med chans till pokalplacering och helt plötsligt börjar koncentrationen svika samtidigt som min motståndare börjar spela riktigt bra. Vi kommer till ett läge där jag känner att jag bara vill avbryta och ta remi. Partiet fortsätter en bra stund tills min motståndare äntligen också tycker att det är remi så där tog den långa och prövande resan som "pröva påande"-schackspelare slut.

Hur skall man summera ett sånt här äventyr? Med största möjliga orutin kanske jag inte skulle hoppats på så mycket. Egentligen så orkade jag bara ha full fokus och koncentrera mig första dagen. Min stackars hjärna gick på högvarv på fredagen och det fanns inte mycket kvar till de kommande dagarna. Nu vet jag hur min son har det då han tävlar och nu vet jag hur hans konkurrenter har det. Själv kommer jag förmodligen att hålla mig till analyser och dylikt ett bra tag till. Att spela är krävande... mycket krävande!

Slutligen så kan jag bara poängtera att schacksporten är fantastisk. Det råder så god stämning bland de spelande i turneringarna. Efter ett spelat parti analyserar ofta kombattanterna matcherna tillsammans. Vad kunde gjorts bättre? Hur tänkte du här? Gjorde jag rätt? osv. Rockaden Open är en fint arrangerad tävling och det finns bara goda ord att säga om de engagerade i Rockaden.
Ett stort tack också till Joel Sjöstrand, schacklärare för Trojanska hästen som kom på sin fritid och hjälpte till med analyser, tips och råd. En riktig eldsjäl.

Rockadens egen Felix Toumainen blev 1:a och gick obesegrad med två remier igenom de 8 ronderna.
John Svensson VSK slutade 2:a med 6 poäng precis som Stockholm SSs Christer Larsson. Hela 6 stycken spelare fick sedan 5,5 poäng.

Familjehedern hölls alltså denna turnering upp av sonen som kom 9:a av 43 spelare eller delad 4:a om man så vill om man tittar på poängen som blev 5,5 av 8 möjliga och bortser från kvalitetstalet.

Komplett resultatlista från Rockadens websida

/Robert, en utmattad, psykiskt trött och hjärn-"mattad" pappa till en schackspelade son

Rockaden Open 2011-07-06 - 2011-07-08

Rockaden Open 2011-07-06 - 2011-07-08 - Rond 7

Baldur Teodor - Slutlig 9:a